

Briuselis, 2013 09 10
COM(2013) 622 final

2013/0302 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**kuria nustatomi vidaus vandenų kelių laivams taikomi techniniai reikalavimai ir
panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/87/EB**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1982 m. spalio 4 d. Tarybos direktyva 82/714/EEB, nustatančia techninius reikalavimus vidaus vandenų kelių laivams¹, įvestos suderintos techninių sertifikatų vidaus vandenų kelių laivams (išskyrus plaukiojimui Reino upe) išdavimo visose valstybėse narėse sąlygos. Iš esmės Direktyvos 82/714/EEB prieduose nustatyti techniniai reikalavimai apėmė nuostatas, išdėstytas Centrinės laivybos Reino komisijos (CRK) 1982 m. patvirtintoje Reglamento dėl Reino upe plaukiojančių laivų tikrinimo redakcijoje.

Nuo to laiko vidaus vandenų laivybos sertifikatų išdavimo pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį dažniausia naudojamų tipų laivams sąlygos ir techniniai reikalavimai reguliariai peržiūrimi ir yra pripažinti atspindinčiais naujausius technologinius pasiekimus. Dėl konkurencijos ir saugos priežasčių ir ypač siekiant derėjimo Europos lygmeniu pageidauta nustatyti viso ES vidaus vandenų kelių tinklo techninių reikalavimų sistemą. Todėl Direktyvoje 2006/87/EB², kuria pakeista Direktyva 82/714/EEB, užtikrinama, kad Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai, kuriais patvirtinama, kad visų tipų laivai visiškai atitinka minėtus peržiūrėtus techninius reikalavimus, galiotų visuose ES vidaus vandenų keliuose, įskaitant Reino upę, ir kad laivybos Reino upe sertifikatai galiotų visuose ES vidaus vandenų keliuose.

Pagal Direktyvos 2006/87/EB 3 straipsnį plaukiojant Reino upe (R zona) privaloma turėti:

- pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį išduotą sertifikatą arba
- po 2008 m. gruodžio 30 d. išduotą arba atnaujintą Bendrijos vidaus vandenų laivybos sertifikatą, kuriuo patvirtinama visiška plaukiojančios priemonės atitiktis Direktyvos 2006/87/EB II priede nurodytiems techniniams reikalavimams, kurie, kaip nustatyta remiantis taikomomis taisyklėmis ir procedūromis, yra lygiaverčiai taikant minėtą Konvenciją nustatytiems techniniams reikalavimams, nepažeidžiant II priedo skyriaus „Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos“ pereinamojo laikotarpio nuostatų.

Tačiau šių dviejų sertifikatų lygiavertiškumą sunku užtikrinti. Jie susiję su dviem skirtingomis teisinėmis sistemomis, kurių kiekviena grindžiama skirtingais standartais, taikant konkrečias taisykles bei procedūras.

Siekiant saugos ir norint užtikrinti vienodas veiklos sąlygas, reikia pereiti prie bendrų ir vienodų techninių standartų. Taip būtų užtikrintas didesnis teisinis tikrumas ir per pagrįstą laikotarpį atliktas techninis derinimas prie technikos pažangos, siekiant užtikrinti, kad ES vidaus vandenų keliuose būtų laikomasi aukštų saugos standartų ir nebūtų trukdoma sektoriuje diegti inovacijų.

Minėti du teisiniai režimai taikomi remiantis jų taikymo taisyklėmis ir procedūromis, todėl prie bendrų ir vienodų techninių standartų gali būti pereita tik palaipsniui.

¹ OL L 301, 1982 10 28, p. 1–66.

² 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/87/EB, nustatanti techninius reikalavimus vidaus vandenų laivams ir panaikinanti Tarybos direktyvą 82/714/EEB (OL L 389, 2006 12 30, p. 1–260).

Pirmiausia svarbu atskirti su sprendimų priėmimu susijusias taisykles nuo bendresnio procedūrinio ar techninio pobūdžio, su ES konkrečiai nesusijusių taisyklių. Dabartinėje direktyvos redakcijoje šios nuostatos nėra aiškiai atskirtos, todėl sunku nustatyti abiemis teisiniais režimams taikomą bendrą techninį standartą.

Antra, bus svarbu sukurti tinkamas struktūras, kurios ES ir CRK leistų parengti ir užtikrinti vienodus bendrus techninius standartus. Todėl reikia sukurti tam tikslui skirtą struktūrą, kurioje dirbtų ES ir CRK valstybių narių ir kitų susijusių suinteresuotųjų tarptautinių organizacijų ekspertai, turintys reikiamų žinių techniniams standartams parengti. Šiuo tikslu 2013 m. gegužės 22 d. Komisijos tarnybos ir CRK generalinis sekretoriatas pasirašė administracinį susitarimą, kuriame išreiškiamas abiejų šalių ketinimas suformuoti specialų CRK remiamą komitetą. Šiame komitete galės dalyvauti ES ir CRK valstybėms narėms atstovaujantys ekspertai, ir bus sudarytos sąlygos tinkamai dalyvauti kitoms suinteresuotosioms šalims.

Šis komitetas turėtų parengti techninius standartus. Pradėjęs darbą suformuotas specialus komitetas pirmiausia imsis rengti techninius standartus. Šiuo pasiūlymu Komisijai sudaromos sąlygos atsižvelgti į šio specialaus komiteto parengsimus techninius standartus – į juos daryti nuorodą, šioje direktyvoje nustatytus techninius reikalavimus priderinant prie techninės pažangos arba prie tarptautinių organizacijų darbo.

Jei pagal 2013 m. gegužės 22 d. administracinį susitarimą CRK panašiai siektų priderinti Reglamentą dėl Reino upe plaukiojančių laivų tikrinimo, kad jame taip pat būtų atsižvelgiama į šio naujo *sui generis* komiteto standartus, vidaus vandenų laivybos laivų techninių standartų užtikrinimo administracinės procedūros taptų paprastesnės, o teisiniai ES ir Reino upės režimai būtų visiškai suderinti.

Be to, tam tikri pakeitimai susiję su tuo, kad po Lisabonos sutarties įsigaliojimo Direktyva 2006/87/EB peržiūrima pirmą kartą, todėl į ją turėjo būti įtrauktos naujos taisyklės dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo įgaliojimų.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS REZULTATAI

2013 m. kovo 1 d. Komisija surengė valstybių narių ir EEE valstybių administracijų direktorių, atsakingų už vidaus vandenų laivybą, ir upių komisijų generalinių sekretorių susitikimą. Susitikimo dalyviai apskritai pritarė bendram požiūriui peržiūrėti valdymą, kad būtų supaprastinti ir atnaujinti techniniai vidaus vandenų laivybos standartai.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Vidaus vandenų kelių laivams taikomi techniniai reikalavimai nustatyti Direktyvos 2006/87/EB II priede. Siekiant, kad siūlomos direktyvos priedai apimtų tik techninio ar procedūrinio pobūdžio aspektus, pertvarkomas šios direktyvos priedų turinys. Su sprendimų priėmimo mechanizmu susiję aspektai įtraukiami į pagrindinį direktyvos tekstą. Tai daugiausia susiję su šiomis nuostatomis:

- lygiavertiškumu ir nukrypti leidžiančiomis nuostatomis (18 straipsnis), priedų priderinimu (22 straipsnis),
- techninių patikrinimų atlikimu (9 straipsnis).

Šiame pasiūlyme laikomasi požiūrio Komisijai suteikti įgaliojimus šios direktyvos priedus priderinti prie mokslinės ir techninės pažangos arba pokyčių šioje srityje, susijusių su kitų tarptautinių organizacijų, visų pirma CKR, darbu.

Visų pirma, Komisija turėtų būti įgaliota priimti deleguotuosius aktus dėl priedų priderinimo, kuriais, be kita ko, būtų keičiami šios direktyvos prieduose nustatyti dokumentų pavyzdžiai ir priimami ar keičiami administraciniai nurodymai.

Be to, siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kuriais konkrečioms plaukiojančioms priemonėms būtų leidžiama taikyti tam tikras nuo techninių reikalavimų nukrypti leidžiančias nuostatas, tvirtinti klasifikacines bendroves ir tam tikrų zonų, nesusietų su laivybai tinkamais kitos valstybės narės vidaus vandenų keliais, atžvilgiu tvirtinti tam tikrus papildomus techninius reikalavimus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Direktyva finansinio poveikio neturi. Kai kurie su direktyva susiję veiksmai bus finansuojami pagal kitus pagrindinius teisės aktus.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria nustatomi vidaus vandenų kelių laivams taikomi techniniai reikalavimai ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/87/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 91 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę³,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę⁴,

priimdami sprendimą pagal įprastą teisėkūros procedūrą⁵,

kadangi:

- 1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/87/EC⁶ nustatomos visame Sąjungos vidaus vandenų kelių tinkle taikomos suderintos techninių sertifikatų išdavimo vidaus vandens kelių laivams sąlygos;
- 2) Reino upe plaukiojantiems laivams taikomus techninius reikalavimus nustato Centrinė laivybos Reinu komisija (CRK);
- 3) Direktyvos 2006/87/EB prieduose nustatyti techniniai reikalavimai daugiausia apima nuostatas, išdėstytas CRK 2004 m. patvirtintoje Reglamento dėl Reino upe plaukiojančių laivų tikrinimo redakcijoje. Vidaus vandenų laivybos sertifikatų išdavimo pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį sąlygos ir techniniai reikalavimai yra nuolatos atnaujinami ir pripažįstama, kad jie atspindi technologines naujoves;
- 4) turint du skirtingus taisyklių rinkinius, t. y. pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį išduotiems sertifikatams taikomas taisyklės ir Sąjungos vidaus vandens laivybos sertifikatui taikomas taisyklės, teisinis tikrumas ir sauga neužtikrinami;
- 5) siekiant užtikrinti derėjimą Sąjungos lygmeniu, išvengti konkurencijos iškraipymo ir skirtingo saugos lygio, visame Sąjungos vidaus vandenų kelių tinkle turėtų būti taikomi ir reguliariai atnaujinami tie patys techniniai reikalavimai;
- 6) CRK sukaupė didelę vidaus vandenų laivams taikomų techninių reikalavimų atnaujinimo patirtį, todėl šią patirtį reikėtų visapusiškai taikyti Sąjungos vidaus vandenų keliuose;

³ OL C , , p. .

⁴ OL C , , p. .

⁵

⁶ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/87/EB, nustatanti techninius reikalavimus vidaus vandenų laivams ir panaikinanti Tarybos direktyvą 82/714/EEB (OL L 389, 2006 12 30, p. 1).

- 9) Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai, kuriais patvirtinama, kad plaukiojančios priemonės visiškai atitinka techninius reikalavimus, turėtų galioti visuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose;
- 10) turėtų būti labiau suderintos valstybių narių išduodamų papildomų Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų, skirtų plaukiojimui 1 ir 2 zonų vandens keliais (upių žiotyse) ir 4 zonos vandens keliais, išdavimo sąlygos;
- 11) saugos sumetimais standartai turėtų būti derinami aukštu lygmeniu ir taip, kad nesumažėtų Sąjungos vidaus vandenų kelių saugos standartai. Tačiau valstybėms narėms turėtų būti leidžiama pasikonsultavus su Komisija nustatyti specialias nuostatas, susijusias su tam tikrose zonose taikomais papildomais ar sumažintais techniniais reikalavimais, su sąlyga, kad tokios priemonės būtų taikomos tik konkrečioms III ir IV prieduose nustatytiems objektams;
- 12) tam tikrais atvejais, susijusiais su laivybai tinkamais vandens keliais, nesusietais su kitų valstybių narių vidaus vandenų keliais, arba susijusiais su tam tikromis priemonėmis, plaukiojančiomis tik nacionaliniais vandens keliais, valstybės narės turėtų turėti galimybę nukrypti nuo šios direktyvos nuostatų;
- 13) be to, siekiant taikyti alternatyvius metodus, skatinti naujoves ar išvengti nepagrįstų išlaidų, valstybėms narėms gavus Komisijos leidimą turėtų būti leidžiama konkrečioms plaukiojančioms priemonėms taikyti nuo šios direktyvos nuostatų nukrypti leidžiančias nuostatas;
- 15) Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas turėtų būti išduodamas plaukiojančiai priemonei, kuriai, prieš atiduodant eksploatuoti, sėkmingai atliktas techninis patikrinimas. Per techninį patikrinimą turėtų būti siekiama patikrinti, ar plaukiojanti priemonė atitinka šioje direktyvoje nustatytus techninius reikalavimus. Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų būti įgaliotos bet kuriuo metu atlikti papildomus patikrinimus, kad patikrintų, ar plaukiojančios priemonės fizinė būklė atitinka Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatuose nurodytus reikalavimus;
- 16) atsižvelgiant į atitinkamos plaukiojančios priemonės kategoriją, tikslinga per tam tikrą laiką kiekvienu konkrečiu atveju nustatyti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų galiojimo laiką;
- 17) siekiant išlaikyti aukštą vidaus vandenų laivybos saugos lygį, laikantis tam tikrų apribojimų turėtų būti nustatytos išsamios nuostatos dėl naujų Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų pakeitimo, atnaujinimo, galiojimo pratęsimo ir išdavimo;
- 18) laivams, kuriems ši direktyva netaikoma, turi ir toliau galioti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/100/EB⁷ nustatytos priemonės;
- 19) pagal šioje direktyvoje nustatytus peržiūrėtus techninius reikalavimus atliekant pirmą eksploatuojamos plaukiojančios priemonės, dar neturinčios Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato, techninį patikrinimą, turėtų būti taikomas pereinamojo laikotarpio režimas;
- 20) siekiant nustatyti išsamias darnaus techninių reikalavimų taikymo taisykles, turėtų būti nustatyti privalomi administraciniai nurodymai;
- 21) siekiant vidaus vandenų laivybos saugos ir sertifikatų lygiavertiškumo reikia atsižvelgti į techninių reikalavimų pokyčius. Todėl Komisijai turėtų būti suteikti

⁷ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/100/EB dėl vidaus vandenų laivų tinkamumo plaukiojimui liudijimų abipusio pripažinimo (OL L 259, 2009 10 2, p. 8).

įgaliojimai priimti aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį, kuriais, atsižvelgiant į mokslinę ir techninę pažangą arba pokyčius šioje srityje, susijusius su kitų tarptautinių organizacijų, visų pirma CKR, darbu, būtų priderinti šios direktyvos priedai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai pateikiami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- 22) siekiant taikyti alternatyvius metodus, skatinti naujoves, išvengti nepagrįstų išlaidų, numatyti veiksmingą sertifikatų išdavimo procesą arba atsižvelgti į regionines aplinkybes, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su leidimu konkrečioms plaukiojančioms priemonėms taikyti nuo tam tikrų techninių reikalavimų nukrypti leidžiančias nuostatas, klasifikacinių bendrovių tvirtinimu ir papildomų ar sumažintų techninių reikalavimų tvirtinimu laivams, plaukiojantiems tam tikrose, su laivybai tinkamais kitos valstybės narės vidaus vandenų keliais nesusietose zonose. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011⁸;
- 26) todėl Direktyva 2006/87/EB turėtų būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Vandens kelių klasifikavimas

Šioje direktyvoje Sąjungos vidaus vandenų keliai klasifikuojami taip:

- a) 1, 2, 3 ir 4 zonos:
 - i) 1 ir 2 zonos – vandens keliai, išvardyti I priedo 1 skyriuje;
 - ii) 3 zona – vandens keliai, išvardyti I priedo 2 skyriuje;
 - iii) 4 zona – vandens keliai, išvardyti I priedo 3 skyriuje.
- b) R zona – tie a punkte nurodyti vandens keliai, kuriems sertifikatai turi būti išduodami pagal tokią peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnio formuluotę, kokia yra šios direktyvos įsigaliojimo metu.

2 straipsnis

Apibrėžtys ir taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:
- (a) plaukiojanti priemonė – laivas arba plūduriuojantis įrenginys;
 - (b) laivas – vidaus vandenų kelių laivas arba jūrų laivas;
 - (c) vilkikas – laivas, specialiai pastatytas vilkimo operacijoms vykdyti;
 - (d) stūmikas – laivas, specialiai pastatytas stumiamajai vilkstinei stumti;

⁸ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (e) keleivinis laivas – į vienos dienos reisu plaukiantis laivas arba laivas su kajutėmis, pastatytas ir įrengtas vežti daugiau nei 12 keleivių;
- (f) plūduriuojantis įrenginys – plūduriuojanti įranga, kuria vežama darbo įranga, pavyzdžiui, kranai, dugno gilinimo įranga, poliakalės arba keltuvai;
- (g) pramoginis laivas – sportui arba pramogai skirtas laivas, kuris nėra keleivinis laivas;
- (h) vandentalpa – laivo tūris po vandeniu kubiniais metrais;
- (i) ilgis (L) – didžiausias korpuso ilgis metrais be laivo vairo ir bugšprito;
- (j) plotis (B) – didžiausias korpuso plotis metrais, matuojamas iki išorinio korpuso apkalos krašto (be laivaračių, švartavimosi sijų ir pan.);
- (k) grimzlė (T) – vertikalus atstumas metrais tarp žemiausio korpuso taško, neskaičiuojant kilio arba kitų pritvirtintų priedų, ir aukščiausios grimzlės linijos;
- (l) klasifikacinė bendrovė – pagal 9 straipsnyje nurodytus kriterijus ir tvarką patvirtinta klasifikacinė bendrovė;
- (m) Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas – vidaus vandenų kelių laivui kompetentingos institucijos išduotas sertifikatas, kuriuo nurodoma atitikties šios direktyvos techniniams reikalavimams.

2. Ši direktyva taikoma šioms plaukiojančioms priemonėms:

- a) laivams, kurių ilgis (L) yra 20 ar daugiau metrų;
- b) laivams, kurių ilgio (L), pločio (B) ir grimzlės (T) sandauga yra 100 m³ ar daugiau.

3. Be to, ši direktyva taikoma šioms plaukiojančioms priemonėms:

- a) vilkikams ir stūmikams, kurių paskirtis – vilkti arba stumti 1 dalyje nurodytas plaukiojančias priemones ar plūduriuojančius įrenginius arba greta judėti kartu su tokiomis plaukiojančiomis priemonėmis ar plūduriuojančiais įrenginiais;
- b) keleiviams vežti skirtiems laivams, kuriais gali būti vežama daugiau kaip 12 keleivių ir įgula;
- c) plūduriuojantiems įrenginiams.

4. Ši direktyva netaikoma šioms plaukiojančioms priemonėms:

- a) keltams;
- b) kariniams laivams;
- c) jūrų laivams, įskaitant jūrų vilkikus ir stūmikus, kurie:
 - i) plaukioja ar bazuojasi potvynių ir atoslūgių veikiamuose vandenyse;
 - ii) laikinai plaukioja vidaus vandenų keliais, jeigu jie turi:
 - sertifikatą, įrodantį atitikti 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS) ar jai lygiaverčio akto nuostatoms, sertifikatą, įrodantį atitikti 1966 m. Tarptautinės konvencijos dėl krovos žymų ar jai lygiaverčio akto nuostatoms, ir Tarptautinį taršos nafta prevencijos (IOPP) sertifikatą, įrodantį atitikti 1973 m. Tarptautinės

konvencijos dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL) nuostatomis; arba

- keleivinių laivų, kuriems netaikoma nė viena iš pirmoje įtraukioje nurodytų konvencijų, atveju – keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų sertifikatą, išduotą laikantis 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/45/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų (Nauja redakcija)⁹; arba
- pramoginių laivų, kuriems netaikoma nė viena iš pirmoje įtraukioje nurodytų konvencijų, atveju – valstybės, su kurios vėliava jie plaukioja, sertifikatą.

3 straipsnis

Pareiga turėti sertifikatą

1. 1 straipsnyje nurodytais Sąjungos vidaus vandenų keliais plaukiojančios priemonės turi:
 - a) kai plaukioja R zonos vandens keliais:
 - sertifikatą, išduotą pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį, arba
 - Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą, kuriuo nepažeidžiant II priedo pereinamojo laikotarpio nuostatų, patvirtinama visiška plaukiojimo priemonės atitiktis II priede nustatytiems techniniams reikalavimams, kurių lygiavertiškumas techniniams reikalavimams, nustatytiems taikant peržiūrėtą Konvenciją dėl laivybos Reino upe, yra nustatytas pagal galiojančias taisykles ir procedūras;
 - b) kai plaukioja kitais vandens keliais, Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą, įskaitant, jei taikoma, 5 straipsnyje nurodytas specifikacijas.
2. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas parengiamas pagal V priedo I dalyje pateiktą pavyzdį ir išduodamas laikantis šios direktyvos. Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais tas pavyzdys prireikus būtų keičiamas, siekiant atsižvelgti į mokslinę ir techninę pažangą, supaprastinti administracinius reikalavimus arba atsižvelgti į pokyčius šioje srityje, susijusius su kitų tarptautinių organizacijų, visų pirma CKR, darbu.

4 straipsnis

Papildomi Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai

1. Visos plaukiojančios priemonės, turinčios galiojantį sertifikatą, išduotą pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį, gali plaukioti Sąjungos vandens keliais, turėdamos vien tą sertifikatą, su sąlyga, kad laikosi šios direktyvos 5 straipsnio 5 dalies nuostatų.
2. Tačiau visoms plaukiojančioms priemonėms, turinčioms 1 dalyje nurodytą sertifikatą, taip pat išduodamas papildomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas:

⁹ OL L 163, 2009 6 25, p. 1.

- a) kai plaukioja 3 ir 4 zonų vandens keliais, jeigu pageidaujama pasinaudoti tuose vandens keliuose taikomais mažesniais techniniais reikalavimais;
 - b) kai plaukioja 1 ir 2 zonų vandens keliais, arba, jei tai keleivinis laivas, kai plaukioja 3 zonos vandens keliais, nesusietais su laivybai tinkamais kitos valstybės narės vidaus vandenų keliais, jei pagal 5 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis atitinkama valstybė narė yra priėmusi tuose vandens keliuose taikomus papildomus techninius reikalavimus.
3. Papildomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas parengiamas pagal V priedo II dalyje nurodytą pavyzdį ir kompetentingų institucijų išduodamas pateikus 1 dalyje nurodytą sertifikatą pagal institucijų, kurių kompetencijai priklauso atitinkami vandens keliai, nustatytas sąlygas. Komisija suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais tas pavyzdys prireikus būtų keičiamas, siekiant atsižvelgti į mokslinę ir techninę pažangą, supaprastinti administracinius reikalavimus arba atsižvelgti į pokyčius šioje srityje, susijusius su kitų tarptautinių organizacijų, visų pirma CKR, darbu.

5 straipsnis

Tam tikroms zonoms taikomi papildomi ar mažesni techniniai reikalavimai

1. Valstybės narės, pasikonsultavusios su Komisija, ir, jei taikoma, atsižvelgdamos į peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe reikalavimus, plaukiojančioms priemonėms, plaukiojančioms jų teritorijoje esančiais 1 ir 2 zonų vandens keliais, be II priede išvardytų techninių reikalavimų gali nustatyti papildomus techninius reikalavimus.
2. Kiekviena valstybė narė keleiviniams laivams, plaukiojantiems jos teritorijoje esančiais 3 zonos vandens keliais, nesusietais su laivybai tinkamais kitos valstybės narės vidaus vandenų keliais, be II priede nustatytų techninių reikalavimų gali taikyti papildomus techninius reikalavimus. Tokius naujus papildomus techninius reikalavimus valstybės narės gali priimti 3 dalyje nurodyta tvarka. Papildomi reikalavimai gali apimti tik III priede išvardytus elementus.
3. Apie siūlomus papildomus pakeitimus valstybė narė praneša Komisijai likus mažiausiai šešioms mėnesiams iki numatomos jų įsigaliojimo dienos ir apie tai informuoja kitas valstybes nares.

Komisija papildomus techninius reikalavimus tvirtina įgyvendinimo aktais, kurie priimami laikantis 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
4. Atitiktis papildomiems reikalavimams pažymima 3 straipsnyje nurodytame Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate arba, jeigu taikoma 4 straipsnio 2 dalis, papildomame Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate. Toks atitikties įrodymas pripažįstamas atitinkamos zonos Sąjungos vandens keliuose.
5. Jei taikant II priedo 24a skyriuje išdėstytas pereinamojo laikotarpio nuostatas būtų sumažinti galiojantys nacionaliniai saugos standartai, valstybė narė tų pereinamojo laikotarpio nuostatų gali nebetaikyti vidaus vandenų kelių keleiviniams laivams, plaukiojantiems jos vidaus vandenų keliais, nesusisiekiančiais su laivybai tinkamais kitos valstybės narės vidaus vandenų keliais. Tokiomis aplinkybėmis valstybė narė gali reikalauti, kad tokie laivai, plaukiojantys jos vidaus vandenų keliais, nesusisiekiančiais su laivybai tinkamais kitos valstybės narės vidaus vandenų keliais, nuo 2008 m. gruodžio 30 d. laikytųsi visų II priede nustatytų techninių reikalavimų.

Valstybė narė, kuri naudojasi pirmoje pastraipoje nurodyta galimybe, apie savo sprendimą praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms ir pateikia Komisijai išsamią informaciją apie atitinkamus nacionalinius standartus, taikomus jos vidaus vandenų keliais plaukiojantiems keleiviniams laivams.

Atitiktis valstybės narės reikalavimams, taikomiems plaukiojant jos vidaus vandenų keliais, nesusisiekiančiais su laivybai tinkančiais kitos valstybės narės vidaus vandenų keliais, pažymima 3 straipsnyje nurodytame Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate arba, jei taikoma 4 straipsnio 2 dalis, papildomame Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate.

6. Priemonėms, plaukiojančioms tik 4 zonos vandens keliais, visuose tos zonos vandens keliuose taikomi mažesni II priede nurodyti reikalavimai. Atitiktis tiems mažesniems reikalavimams pažymima 3 straipsnyje nurodytame Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate.
7. Valstybės narės, pasikonsultavusios su Komisija, gali leisti, kad tik jos teritorijoje esančiais 3 ir 4 zonų vandens keliais plaukiojančioms priemonėms techniniai reikalavimai būtų taikomi iš dalies, arba gali nustatyti už II priede nustatytus techninius reikalavimus mažiau griežtus techninius reikalavimus.

Sprendimas taikyti mažiau griežtus techninius reikalavimus arba juos taikyti iš dalies gali būti taikomas tik IV priede išvardytiems elementams. Tais atvejais, kai plaukiojančios priemonės techninės charakteristikos atitinka ne tokius griežtus arba dalinius techninius reikalavimus, tai pažymima Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate arba, jei taikoma 4 straipsnio 2 dalis, papildomame Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate.

Apie tai, kad taikomi ne tokie griežti techniniai reikalavimai nei nustatytieji II priede arba kad jie taikomi iš dalies, valstybės narės praneša Komisijai likus mažiausiai šešiems mėnesiams iki jų įsigaliojimo ir apie tai formuoja kitas valstybės nares.

6 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Valstybės narės gali leisti nukrypti nuo šios direktyvos arba jos dalies:
 - a) laivams, vilkikams, stūmikams ir plūduriuojantiems įrenginiams, plaukiojantiems laivybai tinkamais vandens keliais, kurie vidaus vandenų keliu nesisieja su kitų valstybių narių vandens keliais;
 - b) plaukiojančioms priemonėms, kurių dedveitas neviršija 350 tonų, arba plaukiojančioms priemonėms, kurios nėra skirtos kroviniams vežti ir kurių vandentalpa yra mažesnė nei 100 m³, kurios buvo pradėtos statyti iki 1950 m. sausio 1 d. ir plaukioja tik nacionaliniais vandens keliais.
2. Valstybės narės gali leisti, kad vykdant laivybą jų nacionaliniais vandens keliais, riboto atstumo vietinės svarbos reisams arba reisams uosto teritorijoje būtų taikomos nuo vienos ar kelių šios direktyvos nuostatų nukrypti leidžiančios nuostatos. Šios nukrypti leidžiančios nuostatos ir reisai ar teritorijos, kuriems joms taikomos, nurodomi plaukiojančios priemonės sertifikate.
3. Valstybės narės praneša Komisijai apie nukrypti leidžiančias nuostatas, kurias leista taikyti pagal 1 ir 2 dalis, ir apie tai informuoja kitas valstybės nares.

4. Valstybė narė, kuri dėl nukrypti leidžiančių nuostatų, suteiktų pagal 1 ir 2 dalis, neturi nė vienos jos vandens keliuose plaukiojančios priemonės, kuriai taikomos šios direktyvos nuostatos, neprivalo laikytis 8, 9 ir 11 straipsnių.

7 straipsnis

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų išdavimas

1. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas plaukiojančioms priemonėms, pradėtoms statyti [šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę data], išduodamas po techninio patikrinimo, kuris atliekamas prieš pradedant eksploatuoti plaukiojančią priemonę ir kurio paskirtis – nustatyti, ar plaukiojanti priemonė atitinka II priede nustatytus techninius reikalavimus.
2. Plaukiojančioms priemonėms, kurioms netaikoma Direktyva 82/714/EEB, tačiau kurioms pagal 2 straipsnio 2 ir 3 dalis taikoma ši direktyva, Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas išduodamas po techninio patikrinimo, kuris atliekamas pasibaigus plaukiojančios priemonės esamo sertifikato galiojimo laikui, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau nei 2018 m. gruodžio 30 d., ir per kurį siekiama nustatyti, ar plaukiojanti priemonė atitinka II priedo techninius reikalavimus.

Bet koks neatitikimas II priede nustatytiems techniniams reikalavimams nurodomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate. Jeigu kompetentingos institucijos mano, kad šie trūkumai nekelia akivaizdaus pavojaus, šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytos plaukiojančios priemonės gali plaukioti toliau, kol tos plaukiojančios priemonės dalys arba zonos, kurios buvo sertifikuotos kaip neatitinkančios tų reikalavimų, bus pertvarkytos arba pakeistos; tuomet jos turi atitikti II priedo techninius reikalavimus.

3. Šiame straipsnyje akivaizdžiu pavojumi visų pirma laikomi tie atvejai, kai remiantis II priede nurodytais techniniais reikalavimais pažeidžiami su konstrukcijos struktūriniu patvarumu ir plaukiojančios priemonės navigacija arba manevringumu ar tik jai būdingomis savybėmis susiję reikalavimai. Pagal II priedo techninius reikalavimus leidžiamos taikyti nukrypti leidžiančios nuostatos netaikomos trūkumais, dėl kurių kiltų akivaizdus pavojus.

Atliekant įprastinius remonto ir priežiūros darbus esamų dalių pakeitimas identiškomis arba lygiavertės technologijos ir konstrukcijos dalimis šio straipsnio taikymo tikslais netaikomas pakeitimu.

4. Ar plaukiojanti priemonė atitinka 5 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytus papildomus reikalavimus, prireikus nustatoma atliekant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytus techninius patikrinimus arba techninį patikrinimą atliekant plaukiojančios priemonės savininko prašymu.

8 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatus gali išduoti valstybių narių kompetentingos institucijos.
2. Kiekviena valstybė narė parengia kompetentingų institucijų, atsakingų už Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų išdavimą, sąrašą ir apie jį praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

3. Kompetentingos institucijos pagal VI priede nustatytą pavyzdį veda visų jų išduodamų Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų registrą. Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais tas pavyzdys būtų keičiamas, siekiant atsižvelgti į mokslinę ir techninę pažangą, supaprastinti administracinius reikalavimus arba atsižvelgti į pokyčius šioje srityje, susijusius su kitų tarptautinių organizacijų, visų pirma CKR, darbu.

9 straipsnis

Techninių patikrinimų atlikimas

1. 7 straipsnyje nurodytus techninius patikrinimus atlieka kompetentingos institucijos. Tos institucijos gali neatlikti visos plaukiojančios priemonės ar jos dalies techninio patikrinimo, jeigu pagal galiojantį liudijimą, kurį išdavė pripažinta klasifikacinė bendrovė, akivaizdu, kad visa plaukiojanti priemonė ar jos dalis atitinka II priedo techninius reikalavimus.
2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtinama VII priede išvardytus kriterijus atitinkanti klasifikacinė bendrovė arba panaikinamas patvirtinimas, vadovaujantis 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
3. Pagal šią direktyvą patvirtinimo paraišką Komisijai pateikia valstybė narė, kurioje yra klasifikacinės bendrovės būstinė arba patronuojamoji bendrovė, įgaliota išduoti liudijimus, kad plaukiojančioji priemonė atitinka II priedo reikalavimus. Prie šios paraiškos pridedama visa informacija ir dokumentai, kurių reikia norint patikrinti, ar įvykdyti patvirtinimo kriterijai.

Bet kuri valstybė narė gali pareikalauti, kad būtų surengtas svarstymas arba kad būtų leidžiama pateikti papildomos informacijos ar dokumentus.
4. Jei bet kuri valstybė narė mano, kad klasifikacinė bendrovė nebeatitinka VII priede nustatytų kriterijų, ji gali pateikti Komisijai prašymą panaikinti patvirtinimą. Prie panaikinimo prašymo pridedami jį pagrindžiantys dokumentai.
5. Laukiant, kol bus suteiktas patvirtinimas pagal šią direktyvą, pagal 1994 m. lapkričio 22 d. Tarybos direktyvą 94/57/EB¹⁰ valstybės narės pripažintos, patvirtintos ir įgalios klasifikacinės bendrovės laikomos patvirtintomis tik tos valstybės narės vandens keliais plaukiojančių laivų atžvilgiu.
6. Komisija paskelbia ir atnaukina pagal šį straipsnį patvirtintų klasifikacinių bendrovių sąrašą.
7. Kiekviena valstybė narė parengia už techninių patikrinimų atlikimą atsakingų kompetentingų institucijų sąrašą ir apie jį praneša Komisijai bei kitoms valstybėms narėms.
8. Kiekviena valstybė narė laikosi II priede nustatytų specialių reikalavimų, susijusių su tikrinimo įstaigomis ir prašymu atlikti patikrinimą.

¹⁰ 1994 m. lapkričio 22 d. Tarybos direktyva 94/57/EB dėl laivų apžiūros ir tikrinimo organizacijų ir atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrųjų taisyklių ir standartų (OL L 319, 1994 12 12, p. 20.)

10 straipsnis

Sjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų galiojimas

1. Pagal šios direktyvos nuostatas naujiems laivams išduodamų Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų galiojimo laiką nustato kompetentinga institucija; jis yra ne ilgesnis negu:
 - a) penkeri metai – keleiviniams laivams;
 - b) dešimt metų – visoms kitoms plaukiojančioms priemonėms.Galiojimo laikotarpis nurodomas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate.
2. Dar neatlikus techninio patikrinimo jau plaukiojančių laivų atveju, Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato galiojimo laikotarpį kompetentinga institucija nustato kiekvienu konkrečiu atveju atskirai, atsižvelgdama į patikrinimo rezultatus. Vis dėlto, jų galiojimas negali viršyti 1 dalyje nurodytų laikotarpių.
3. Kiekviena valstybė narė II priede nurodytais atvejais gali išduoti laikinus Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatus. Laikini Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai parengiami pagal V priedo III dalyje nurodytą pavyzdį. Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais tas pavyzdys būtų keičiamas, siekiant atsižvelgti į mokslinę ir techninę pažangą, supaprastinti administracinius reikalavimus arba atsižvelgti į pokyčius šioje srityje, susijusius su kitų tarptautinių organizacijų, visų pirma CKR, darbu.

11 straipsnis

Sjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų pakeitimas

Kiekviena valstybė narė nustato prarasto ar sugadinto Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato pakeitimo sąlygas.

12 straipsnis

Sjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų atnaujinimas

1. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatas atnaujinamas pasibaigus jo galiojimo laikui pagal 7 straipsnyje nustatytas sąlygas.
2. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai atnaujinami II priedo 24 ir 24a skyriuose nustatytais sąlygomis plaukiojančiai priemonei taikant tuose skyriuose nustatytas pareinamojo laikotarpio nuostatas.

13 straipsnis

Sjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų galiojimo pratęsimas

Išimties tvarka Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato galiojimą pratęsti, pagal II priedą neatlikus techninio patikrinimo, gali sertifikatą išdavusi arba jį atnaujinusi institucija. Apie pratęsimą pažymima sertifikate.

14 straipsnis

Naujų Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų išdavimas

Jeigu atlikus esminius pertvarkymus ar remontą pakinta plaukiojančios priemonės struktūrinis patvarumas, navigacija arba manevringumas ar tik jai būdingos savybės pagal II priedą, prieš jai išplaukiant į bet kokią kitą reisą atliekamas 7 straipsnyje numatytas šios plaukiojančios priemonės techninis patikrinimas. Atlikus šį patikrinimą, išduodamas naujas Sąjungos vidaus

vandenų laivybos sertifikatas, kuriame nurodomos plaukiojančios priemonės techninės charakteristikos, arba atitinkamai pakeičiamas esamas sertifikatas. Jeigu sertifikatas išduodamas kitoje valstybėje narėje nei ta, kuri išdavė ar atnaujino pirminį sertifikatą, apie tai per vieną mėnesį atitinkamai pranešama sertifikatą išdavusiai ar atnaujinusiai kompetentingai institucijai.

15 straipsnis

Atsisakymas išduoti ar atnaujinti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatus ir jų panaikinimas

1. Bet koks sprendimas atsisakyti išduoti ar atnaujinti Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą yra pagrindžiamas. Apie jį pranešama plaukiojančios priemonės savininkui ir jis informuojamas apie atitinkamoje valstybėje narėje galiojančią skundų pateikimo tvarką ir terminus.
2. Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą išdavusi ar atnaujinusi kompetentinga institucija gali panaikinti sertifikatą, jeigu plaukiojanti priemonė nebeatitinka sertifikate nurodytų techninių reikalavimų.

16 straipsnis

Papildomi patikrinimai

1. Valstybės narės kompetentingos institucijos bet kuriuo metu gali patikrinti, ar plaukiojanti priemonė turi pagal šios direktyvos sąlygas galiojantį sertifikatą ir atitinka tame sertifikate išdėstytus reikalavimus, ir ar nekelia akivaizdaus pavojaus laive esantiems asmenims, aplinkai arba laivybos saugai. Kompetentingos institucijos imasi būtinų priemonių pagal 2–5 dalis.
2. Jeigu atlikusios tokį patikrinimą institucijos nustato, kad sertifikato neturima arba kad plaukiojančioje priemonėje esantis sertifikatas yra negaliojantis, arba kad plaukiojanti priemonė neatitinka sertifikate nustatytų reikalavimų, tačiau tai nekelia akivaizdaus pavojaus, plaukiojančios priemonės savininkas arba jo atstovas imasi visų reikalingų priemonių padėčiai ištaisyti. Apie tai per septynias dienas informuojama sertifikatą išdavusi arba paskutinį kartą jį pratęsusi institucija.
3. Jei atlikusios patikrinimą kompetentingos institucijos nustato, kad dėl plaukiojančios priemonės kyla akivaizdus pavojus joje esantiems asmenims, aplinkai ar laivybos saugai, jos gali uždrausti ta plaukiojančia priemone tęsti reisą, kol nebus imtasi reikiamų veiksmų padėčiai ištaisyti.

Be to, jos gali nurodyti priemones, kuriomis būtų sudarytos sąlygos plaukiojančia priemone, tam tikrais atvejais užbaigus transporto operacijas, saugiai nuplaukti į vietą, kurioje ją bus galima patikrinti arba suremontuoti. Apie tai per septynias dienas informuojama sertifikatą išdavusi arba paskutinį kartą jį pratęsusi institucija.
4. Valstybė narė, kuri uždraudė plaukiojančia priemone tęsti reisą arba pranešė savininkui apie ketinimą tai padaryti, jei nebus pašalinti nustatyti trūkumai, sertifikatą išdavusiai arba paskutinį kartą jį pratęsusiai valstybės narės institucijai per septynias dienas praneša apie sprendimą, kurį ji priėmė arba ketina priimti.
5. Sprendime nutraukti plaukiojančios priemonės reisą, priimtame įgyvendinant šią direktyvą, smulkiai nurodomos šį sprendimą pagrindžiančios priežastys. Apie jį nedelsiant pranešama atitinkamai šaliai, kuri kartu informuojama apie skundų

pateikimo tvarką, kuria ji gali pasinaudoti pagal valstybėse narėse galiojančius įstatymus, ir terminus.

17 straipsnis

Unikalus Europos laivo identifikavimo numeris

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą išduodanti kompetentinga institucija jame pagal II priedo 2 skyrių nurodo unikalų Europos laivo identifikavimo numerį.

18 straipsnis

Lygiavertiškumas ir nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Valstybės narės gali prašyti Komisijos priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų leidžiama taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas arba būtų pripažįstamas konkrečios plaukiojančios priemonės techninių specifikacijų lygiavertiškumas dėl:
 - a) kitų nei II priede nurodytų medžiagų, įrenginių ar įrangos dalių naudojimo ar turėjimo plaukiojančioje priemonėje arba kitų konstrukcijos elementų ar priemonių pritaikymo;
 - b) Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato išdavimo ribotam bandomajam laikotarpiui, į jį įtraukiant naujus techninius reikalavimus, kuriais nukrypstama nuo II priedo II dalies reikalavimų, jei tais reikalavimais užtikrinama lygiavertė sauga;
 - c) tikrinimo įstaigų keleiviniams laivams taikomų išimčių, susijusių su vietomis, skirtomis naudotis riboto judumo asmenims, jei manoma, kad II priedo 15 skyriuje nustatytus specialius reikalavimus sunku vykdyti praktiškai arba kad dėl to būtų patiriamos nepagrįstos išlaidos;
 - d) kitų nei II priedo 10 skyriuje nurodytų gesinamųjų medžiagų naudojimo;
 - e) stacionarių gaisro gesinimo sistemų objektams apsaugoti naudojimo;
 - f) II priedo 24 skyriaus taikymo perstatytoms į ilgesnes nei 110 m ilgio plaukiojančioms priemonėms;
 - g) II priedo 24 ir 24a skyriuose nustatytų reikalavimų išimčių, pasibaigus pereinamojo laikotarpio nuostatų galiojimui, kai tokius reikalavimus sunku vykdyti techniškai arba kai juos vykdant galėtų būti patirtos neproporcingos išlaidos;
 - h) standartų, susijusių su sistemomis, išpurškiančiomis mažiau vandens nei nurodyta II priedo 10 skyriuje, pripažinimo.Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
2. Valstybių narių kompetentingos institucijos 1 dalies a–g punktuose nurodytą lygiavertiškumą ir nukrypti leidžiančias nuostatas nurodo Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikate. Apie tai informuojama Komisija ir kitos valstybės narės.
3. Kol bus priimti 1 dalies a punkte nurodyti įgyvendinimo aktai, kompetentingos institucijos pagal 10 straipsnio 2 dalį gali išduoti laikiną Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą.

Tuo atveju kompetentingos institucijos per vieną mėnesį nuo laikino Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato išdavimo dienos praneša Komisijai ir valstybėms

narėms plaukiojančios priemonės pavadinimą ir Europos laivo identifikavimo numerį, taip pat nukrypti leidžiančios nuostatos pobūdį ir valstybę, kurioje plaukiojanti priemonė yra registruota arba kurioje yra jos prirašymo uostas.

4. Komisija paskelbia pagal II priedą patvirtintos radiolokacinės navigacijos įrangos ir posūkio kampinio greičio indikatorių registrą.

19 straipsnis

Trečiųjų šalių plaukiojančių priemonių tinkamumo plaukiooti sertifikatų pripažinimas

Siekdama užtikrinti Sąjungos ir trečiųjų šalių abipusį tinkamumo plaukiooti sertifikatų pripažinimą, Sąjunga pradeda derybas su trečiosiomis šalimis.

Kol tokie susitarimai nėra sudaryti, valstybės narės kompetentingos institucijos gali pripažinti trečiųjų šalių plaukiojančių priemonių tinkamumo plaukiooti sertifikatus laivybai tos valstybės narės vandens keliais.

Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatai trečiųjų šalių plaukiojančioms priemonėms išduodami pagal 7 straipsnio 1 dalį.

20 straipsnis

Tolesnis Direktyvos 2009/100/EB taikymas

Toms plaukiojančioms priemonėms, kurioms netaikomos šios direktyvos 2 straipsnio 2 ir 3 dalys, tačiau kurioms taikomas Direktyvos 2009/100/EB 1 straipsnio a punktas, taikomos pastarosios direktyvos nuostatos.

21 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su dokumentų naudojimu

Dokumentai, kuriems taikoma ši direktyva ir kuriuos, prieš įsigaliojant šiai direktyvai, pagal Direktyvą 2006/87/EB išdavė valstybių narių kompetentingos institucijos, galioja iki jų galiojimo pabaigos dienos.

22 straipsnis

Priedų priderinimas

1. Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais I, II, III, IV ir VII priedai būtų priderinti prie mokslinės ir techninės pažangos arba pokyčių šioje srityje, susijusių su kitų tarptautinių organizacijų, visų pirma CKR, darbu, siekiant užtikrinti, kad abu 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyti sertifikatai būtų išduodami remiantis remiantis techniniais reikalavimais, kuriais užtikrinamas vienodas saugos lygis, arba siekiant atsižvelgti į 5 straipsnyje nurodytus atvejus.

Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, susijusius su privalomais administraciniais nurodymais dėl nuodugnaus II priede nustatytų reikalavimų taikymo, siekiant užtikrinti vienodą tų reikalavimų aiškinimą arba atsižvelgti į Sąjungos lygiu arba veikiant tarptautinėms organizacijoms, visų pirma CKR, sukaupą geriausią patirtį.

Priimdama tokius deleguotuosius aktus, Komisija užtikrina, kad techniniai reikalavimai, kurie turi būti tenkinami išduodant laivybai Reino upe pripažįstamą Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatą, padėtų užtikrinti tokį saugos lygį, kuris

yra lygiavertis išduodant peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnyje nurodytą sertifikatą reikalaujamam saugos lygiui.

2. Siekiant atsižvelgti į II priedo pakeitimus, Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų atnaujinamos šios direktyvos nuorodos į tam tikras to priedo nuostatas.

23 straipsnis

Laikinieji reikalavimai

Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų nustatomi plaukiojančioms priemonėms taikomi laikini techniniai reikalavimai, kad būtų galima atlikti bandymus ir taip skatinti naujoves ir techninę pažangą. Tokie reikalavimai galioja ne ilgiau nei trejus metus.

24 straipsnis

Įgaliojimų suteikimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 3, 4, 8, 10, 22 ir 23 straipsniuose nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [direktyvos įsigaliojimo data].
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3, 4, 8, 10, 22 ir 23 straipsniuose nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę sprendime nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 3, 4, 8, 10, 22 ir 23 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per 2 mėnesius nuo Komisijos pateikto pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba jai nepareiškia prieštaravimų. Europos Parlamentas arba Taryba šį laikotarpį gali pratęsti 2 mėnesiais.

25 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Tarybos direktyvos 91/672/EEB 7 straipsniu įsteigtas komitetas (toliau – komitetas). Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis. Jei komiteto nuomonė turi būti pateikiama laikantis rašytinės procedūros, per nuomonės pateikimo terminą komiteto pirmininkas gali nuspręsti tokią procedūrą užbaigti neparengus nuomonės.

26 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus taikymo taisykles ir imasi būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

27 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės, turinčios 1 straipsnyje nurodytus vidaus vandenių kelius, priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais nuo 2015 m. sausio 1 d. įgyvendinama ši direktyva. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tokias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

28 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2006/87/EB panaikinama nuo 2015 m. sausio 1 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

29 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

30 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms, kurios turi 1 straipsnyje nurodytus vidaus vandenių kelius.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDŲ SĄRAŠAS

I priedas Sąjungos vidaus vandenų kelių, suskirstytų į 1, 2, 3 ir 4 geografines zonas, sąrašas

II priedas Minimalūs techniniai reikalavimai 1, 2, 3 ir 4 zonų vidaus vandenų keliais plaukiojančioms priemonėms

III priedas Galimų papildomų techninių reikalavimų, taikomų 1 ir 2 zonų vidaus vandenų keliais plaukiojančioms priemonėms, objektai

IV priedas Galimų mažesnių techninių reikalavimų, taikomų 3 ir 4 zonų vidaus vandenų keliais plaukiojančioms priemonėms, objektai

V priedas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikato pavyzdys

VI priedas Sąjungos vidaus vandenų laivybos sertifikatų registro pavyzdys

VII priedas Klasifikacinės bendrovės